

Những con đèo 'huyền thoại' của dân 'phượt' ở Việt Nam

Đèo Mã Pí Lèng (Hà Giang)

Đây là cung đường chạy dài 20km uốn quanh đỉnh núi Mã Pí Lèng cao 2.000m, nối liền thị xã Mèo Vạc với Đồng Văn. Đoạn đèo này nổi tiếng với những cung đường uốn lượn như con rắn vắt mình từ ngọn núi này sang ngọn núi khác.

Con đường chạy qua đèo Mã Pí Lèng có tên gọi là đường Hạnh Phúc, được hàng vạn thanh niên xung phong thuộc 16 dân tộc của 8 tỉnh miền Bắc Việt Nam xây dựng từ năm 1959 – 1965. Tại đoạn đường đèo, các nhân công đã phải treo mình trên dây giữa các vách đá để thi công trong suốt 11 tháng.

Từ năm 2009, vùng núi Mã Pí Lèng đã được công nhận là di tích danh lam thắng cảnh quốc gia. Theo đó, đèo Mã Pí Lèng được coi là khu vực di sản đặc sắc về địa chất và cảnh quan. Đỉnh đèo là một trong những điểm quan sát toàn cảnh vào loại đẹp nhất ở Việt Nam.

Đèo Ô Quy Hồ

Với chiều dài gần 50km, đèo Ô Quy Hồ là con đèo giữ kỷ lục về độ dài tại vùng núi Tây Bắc. Đây cũng là một trong số những cung đường đèo hiểm trở và hùng vĩ vào bậc nhất Việt Nam.

Con đèo này nằm trên tuyến quốc lộ 4D cắt ngang dãy Hoàng Liên Sơn, đèo nối liền hai tỉnh Lào Cai và Lai Châu với đỉnh đèo ở độ cao 2.000m chính là ranh giới giữa hai tỉnh.

Tên gọi Ô Quy Hồ xuất phát từ tiếng kêu da diết của một loài chim, gắn với huyền thoại về câu chuyện tình yêu không thành của một đôi trai gái. Bên cạnh đó, đèo Ô Quy Hồ cũng được gọi là đèo Hoàng Liên, do vượt qua dãy núi Hoàng Liên Sơn, hoặc đèo Mây do trên đỉnh đèo quanh năm mây phủ.

Đỉnh đèo Ô Quy Hồ nằm giữa mây núi ngút ngàn còn được gọi với cái tên Cổng Trời. Những năm trời lạnh, đỉnh đèo có thể phủ kín băng tuyết.

Trước kia, đoạn đèo này còn gắn với câu chuyện về những con hổ thần rình bắt người qua lại nên rất ít người dám vượt qua. Ngày nay, tuyến đường đèo đã được nâng cấp nhiều nên trở thành một cung đường xe cộ đi lại khá đông đúc.

Đèo Pha Đin

Đèo Pha Đin có độ dài 32km với điểm cao nhất là 1.648m. Tên gọi đèo Pha Đin nguyên gốc xuất xứ từ tiếng Thái, nghĩa là “Trời và Đất”, hàm nghĩa nơi đây là chỗ tiếp giáp giữa trời và đất.

Đèo Pha Đin vừa nổi tiếng hiểm trở, vừa là nơi có khung cảnh đẹp mê hồn. Trên lưng chừng đèo thường mịt mờ mây phủ, dưới chân đèo là những bản làng lác đác. Tuy nhiên, khi lên đến gần đỉnh đèo thì hầu như không còn nhìn thấy bản làng nào mà chỉ còn nền trời xanh thẳm và núi rừng hùng vĩ như hòa quyện làm một.

Đèo Khau Phạ

Đây là con đèo dài nhất trên tuyến quốc lộ 32 với độ dài trên 30km. Và cũng là một trong những cung đường đèo quanh co, dốc đứng thuộc hàng bậc nhất Việt Nam.

Đèo nằm ở khu vực giáp giới giữa huyện Văn Chấn và huyện Mù Cang Chải của tỉnh Yên Bái, đi qua nhiều địa danh nổi tiếng như La Pán Tẩn, Mù Cang Chải, Tú Lệ, Chế Cu Nha, Nậm Có... ở độ cao từ 1.200m đến 1.500m so với mực nước biển.

Khung cảnh nhìn từ đèo Khau Phạ đẹp nhất vào mùa lúa chín (tháng 9 - tháng 10). Khi lúa trên chân ruộng bậc thang Tú Lệ chín vàng là thời điểm mà nhiều khách du lịch mạo hiểm chinh phục đèo để chiêm ngưỡng cảnh sắc thiên nhiên tuyệt đẹp này.

Ngoài những thửa ruộng bậc thang trải dài miên man, nằm bên cung đường đèo quanh co của Khau Phạ còn cả những cánh rừng già mang đậm nét nguyên sơ, lưu giữ được nhiều loại động thực vật quý hiếm.

Đèo Hải Vân

Nguy hiểm nhưng đèo Hải Vân vẫn được coi là con đèo nên thơ, hùng vĩ, tráng lệ bậc nhất Việt Nam.

Đèo Hải Vân nằm trên một dải núi cao thuộc dãy Trường Sơn, dải núi này cắt ngang phần lãnh thổ đất nước từ khu vực biên giới phía Tây tới tận sát bờ biển, nên được coi là ranh giới tự nhiên giữa tỉnh Thừa Thiên Huế và thành phố Đà Nẵng.

Đèo Hải Vân dài hơn 20km, đường qua đèo đã được xây dựng từ thời Pháp thuộc. Do địa hình phức tạp, độ dốc tương đối cao, đường quanh co liên tục với nhiều đoạn cua rất nguy hiểm, lại thêm hay sụt lở về mùa mưa, nên trước khi hầm Hải Vân được xây dựng và đi vào hoạt động, đèo Hải Vân là con đèo nguy hiểm bậc nhất Việt Nam, là nỗi lo cho bất kỳ tài xế, hành khách nào khi di chuyển qua khu vực này.

Nguy hiểm là thế, nhưng đèo Hải Vân đồng thời cũng được coi là con đèo nên thơ, hùng vĩ, tráng lệ bậc nhất Việt Nam với một bên là biển xanh mênh mông, thăm thẳm, một bên là núi non điệp trùng, cảnh sắc vô cùng ngoạn mục. Chẳng thế mà vào thế kỷ 15, vua Lê Thánh Tông, sau khi vi hành nơi này, đã đặt tên cho đèo là “Đệ nhất hùng quan”. Cái tên này sau đó đã được vua Minh Mạng cho khắc lên cổng đá trên đỉnh đèo.

Kể từ tháng 6/2005, hầm Hải Vân được hoàn thành và đưa vào hoạt động, làm cho giao thông giữa Thừa Thiên Huế và TP Đà Nẵng trở nên thuận tiện, an toàn hơn rất nhiều. Bởi vậy, nơi đây được đầu tư phát triển thành cung đường du lịch. Các điểm dừng nghỉ trên đèo đã được xây dựng, tạo điều kiện cho du khách dừng chân nghỉ ngơi, thư giãn khi đi ngắm cảnh trên đèo.

Đèo Hải Vân hướng TP Đà Nẵng.

Xe cộ phương tiện qua lại đèo Hải Vân giờ rất vắng vẻ, chỉ còn xe máy và một số ít loại phương tiện không được phép qua hầm đi lại trên con đường này. Với mặt đường còn khá tốt, đi lại dễ dàng, cảnh sắc hùng vĩ,

nên thơ, lại là một con đèo nổi tiếng với lịch sử hàng trăm năm tuổi, nên đèo Hải Vân hấp dẫn dân du lịch bụi, dân phượt.

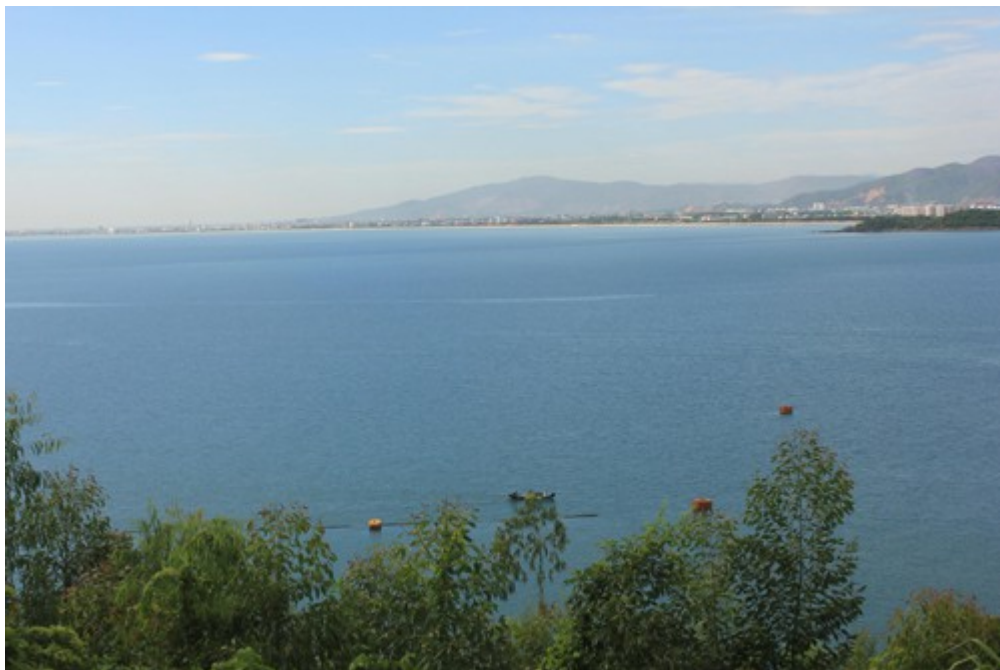

Một đoạn đèo từ trên cao nhìn xuống.

Một cột mốc ở lưng đèo Hải Vân.

Có chầm chậm phóng xe máy qua đèo một lần, và tận mắt ngắm nhìn cảnh đẹp nơi đây mới thấy cái tên “Đệ nhất hùng quan” quả thật xứng đáng.

Ở phía Nam của đèo, nhìn từ trên đèo xuống, TP Đà Nẵng hiện ra hiện đại, tráng lệ với những tòa nhà cao tầng, các nhà máy, ống khói vươn cao, nằm nép mình bên bờ biển xanh mềm mại, tỏa sáng như một viên ngọc trên biển đông.

Những tòa nhà cao tầng, những nhà máy vươn mình trên biển.

Ở phía Bắc đèo, thuộc địa phận Thừa Thiên Huế, đầm Lập An và làng chài Lăng Cô lại tạo nên một khung cảnh bình yên khác hẳn. Những ngôi nhà khang trang ngói mới soi mình xuống biển xanh thăm thẳm, những cồn cát trắng tinh khôi trải dài tít tắp, phía xa là dãy núi điệp trùng với mây trắng bao phủ, vút cao ở lưng chừng trời là cầu lên hầm Hải Vân chạy thẳng vào lòng núi. Tất cả tạo thành một bức tranh nên thơ khiến du khách chỉ có thể đứng lặng ngắm nhìn...

Làng chài Lãng Cô đẹp như tranh vẽ.

Chạy dọc đường đèo, biển xanh sẽ luôn hiện diện trong tầm nhìn của du khách, khi thì trải rộng ra đến muôn trùng, khi lại ở rất gần, rì rào và xanh thẳm...

Làng chài Lãng Cô, cầu lên hầm Hải Vân nhìn từ chân đèo.

Ở những đoạn thích hợp, du khách có thể đứng ở trên đèo và nhìn xuống đoạn đường ngoằn ngoèo, gấp khúc mình vừa đi qua ở phía dưới, trông vô cùng ngoạn mục.

Toàn cảnh Hải Vân quan.

Trên Hải Vân quan.

Cổ kính Hải Vân quan.

Án ngữ trên đỉnh đèo là Hải Vân quan mà vua Minh Mạng đã cho xây dựng. Trên có cổng đá với dòng chữ “Đệ nhất hùng quan” Ngài đã cho khắc năm xưa. Hải vân quan đã được xếp hạng là di tích lịch sử cấp quốc gia. Đây cũng là một điểm đến hấp dẫn du khách. Từ Hải Vân quan, có thể nhìn ngắm toàn bộ khung cảnh trên đèo.

Mùa mâm xôi dại trên đèo Hải Vân.

Du khách vui vẻ “tạo dáng” bên cột mốc chân đèo.

ĐỘC GIẢ DREAMCATCHER

Thử tay lái trên một trong 'Tứ đại đèo' của Việt Nam

Hoang vu, hiểm trở nhưng Đèo Ô Quy Hồ cũng không kém phần quyến rũ.

Đèo Ô Quy Hồ hay còn gọi là đèo Hoàng Liên Sơn hoặc đèo Mây nằm trên tuyến quốc lộ 4D cắt ngang dãy Hoàng Liên Sơn. Đèo nối liền hai tỉnh Lào Cai và Lai Châu, đỉnh đèo cũng chính là ranh giới giữa hai tỉnh.

Phía xa là biển mây trên thung lũng.

Tương truyền ở vùng núi này, trước hay hiện diện một loài chim có tiếng kêu da diết, gắn với huyền thoại về câu chuyện tình yêu không thành của một đôi trai gái. Từ đó, theo thời gian, chính tiếng kêu ô quy hồ của loài chim ấy đã được đặt thành tên cho con đèo hoang đại ở độ cao gần 2.000m này.

Đèo Ô Quy Hồ có cung đường đèo dài ngoằn ngoèo trên quốc lộ 4D và giữ kỷ lục về độ dài tại vùng núi Tây Bắc Việt Nam - gần 50km. Độ cao, sự hiểm trở và chiều dài của Ô Quy Hồ khiến đèo từng mệnh danh là "vua đèo vùng Tây Bắc". Đỉnh đèo Ô Quy Hồ giữa mây núi ngút ngàn còn được gọi với cái tên Cổng Trời. Những năm trời lạnh, đỉnh đèo Ô Quy Hồ có thể phủ kín băng tuyết.

Con đèo Ô Quy Hồ trước kia khi chưa được làm rất hiểm trở, lại chứa đựng nhiều câu chuyện rùng rợn như chuyện hồ thần rình bắt người khiến ít người dám qua lại nơi này. Tuy nhiên, hiện nay, tuyến đường đèo được nâng cấp tốt, trở thành một cung đường xe cộ đi lại nườm nượp. Để đi từ Hà Nội đến Lai Châu, nhiều người chọn cách đáp tàu hỏa lên Lào Cai rồi đi xe khách vượt đèo Ô Quy Hồ.

Mặc dù vậy, với một bên là vực sâu hun hút và phía còn lại thường là vách đá dựng đứng, đèo Ô Quy Hồ vẫn là một thử thách đối với các tài xế đường dài.

Đường lên Ngải Thầu, Y Tý , Lào Cai thực sự nguy nan trong mùa mưa. Con đường hiện đang được xây dựng, với 15km đường đất trong diện dễ bị sạt lở, khiến việc đi lại dù là trong mùa khô cũng vất vả

Một khúc cua đẹp lên Ngải Thầu

Đường về Dền Sáng, Lào Cai. Con đường quanh co trên thửa ruộng.
Tháng 9 là thời gian lý tưởng cho các “tay săn lúa”

Đường về La Phán Tẩn

Những khúc cua không mấy xa lạ trên Tây Bắc

Những con đường chìm trong hoa, đường lên Mộc Châu, Sơn La

ĐỘC GIẢ PHAN PHAN

Tìm về chốn bông lai tiên cảnh ở đèo Long Lanh

Bước chân lên ngọn đồi nằm trên con đường giữa Đà Lạt và Nha Trang, bạn sẽ có có những giây phút ngẩn ngơ ngắm nhìn khung cảnh tuyệt đẹp tưởng như chỉ có trong thế giới thần tiên.

Đã qua tháng 3 Tây Nguyên mùa con ong đi lấy mật, những ngày nắng đã qua. Tây Nguyên bây giờ đang dần bước vào mùa mưa. Cao nguyên Lâm Đồng cũng đang ngủ yên trong những cơn mưa rả rích suốt mùa hè. Ở Lạc Dương có một nơi mà tôi gọi là “Nơi đây sương khói mờ nhân ảnh”. Hẳn những người yêu Đà Lạt hay những người bạn xứ Cao Nguyên đều quá quen thuộc với sương sớm của phố núi. Nhưng để ngắm sương long lanh, có lẽ bạn nên một lần đến với đèo Long Lanh thuộc địa phận Lạc Dương, là con đường Hoa Biển nối liền Đà Lạt và Nha Trang.

Đèo Long Lanh được dân đi phượt đặt tên là Đèo Omega là do đèo có hình dạng của đồ thị omega. Bạn có biết rằng có những tuyệt tác chỉ để ngắm mà không tấm hình nào có thể lột tả hết vẻ đẹp của nó. Bốn người chúng tôi đã có những giây phút ngẩn ngơ ngắm nhìn và chỉ thốt lên một câu duy nhất "bông lai tiên cảnh". Những tấm hình trong album này đã không thể thể hiện hết vẻ đẹp của nơi đây. Nếu có dịp, bạn hãy xuất phát từ Đà Lạt vào 4h30 sáng, lên đèo Long Lanh và sẽ cảm nhận được điều mà chúng tôi đã cảm nhận.

Gợi ý cho những ai muốn khám phá cung đường này:

Sáng thứ 6 gửi xe máy lên Đà Lạt. Đi vào tối thứ 6 lên xe lúc 22h. Tới bến xe Đà Lạt khoảng 4h30 sáng, lấy xe đi thẳng qua Đèo Long Lanh. Khoảng 5h30 mặt trời bắt đầu lên đẹp, đây là giờ vàng để có những bức hình ưng ý. Lưu ý sau 8h thì sương sẽ tan hết.

Mi Huang

Đèo có hình dạng của đồ thị omega. Chính vì vậy mà được dân phượt ưu ái cái tên Đèo Omega.

Mi Huang

Những tia nắng đầu tiên của sớm mai.

Nắng qua từng tán lá của rừng thông.

Lũng chùng mây...

Bồng lai tiên cảnh là đây.

Trong lòng sương...

Em đi học.

Màu thiên thanh.

Sương che mặt trời

Mi Hương

Trên đường ra chợ sớm

Mặt trời lên cao.

Nhìn về phía chân đèo

Nhà sàn đặc trưng xứ cao nguyên.

ĐỘC GIẢ MI HƯƠNG
Theo Infonet

Hành trình qua 3 đèo hiểm trở của Tây Bắc

Đoàn chúng tôi, 16 con người, đã đồng lòng chọn hành trình vất vả xuyên qua 6 tỉnh Tây Bắc với hơn 1.350km trong 4 ngày để đi qua 3 trong tứ đại đệ nhất đèo Tây Bắc.

Tháng 5, nắng vàng như mật ong, bầu trời thì dường như chưa bao giờ xanh và cao đến thế, đứng trên đồi cao, có cảm giác đưa tay ra sẽ giữ với được mây trời.

Dù gặp nhiều khó khăn với những đoạn đường xấu, với những khúc cua tay áo đầy nguy hiểm, dù phải ngủ trong rừng và ngủ ngoài đường mất 2 đêm, dù xây xát đầy mình, nhưng chúng tôi chưa bao giờ hối hận vì những phong cảnh mà chúng tôi được tận mắt nhìn thấy, khiến chúng tôi quên đi mọi mệt mỏi, và thêm yêu đất nước mình hơn nữa.

Bầu trời Tú Lệ - Mù Cang Chải - Yên Bái

Khung cảnh Tú Lệ nhìn từ trên cao

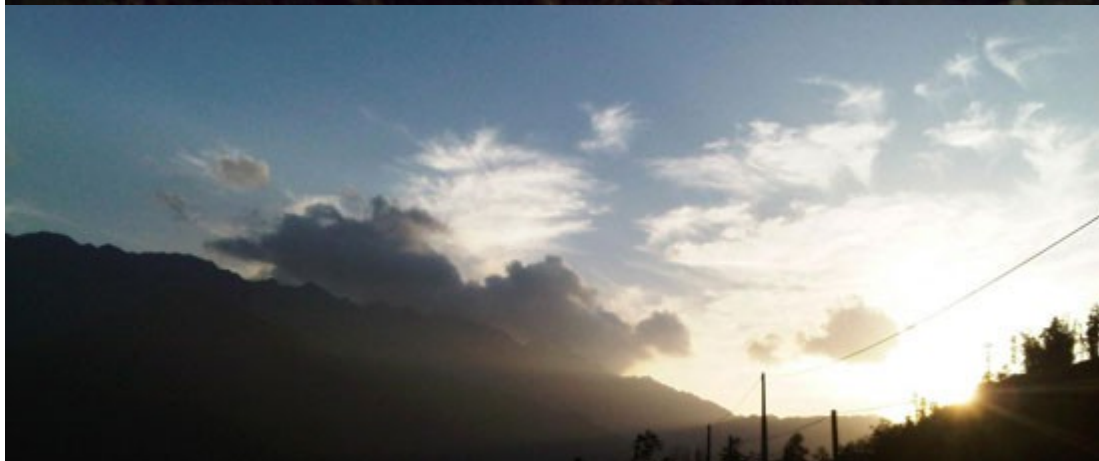

Đồng ruộng ở Sapa

Thung lũng trên đèo Khau Phạ - Yên Bái

Hoàng hôn ở Lao Chải – Sapa

Đèo Ô Quý Hồ - Sapa

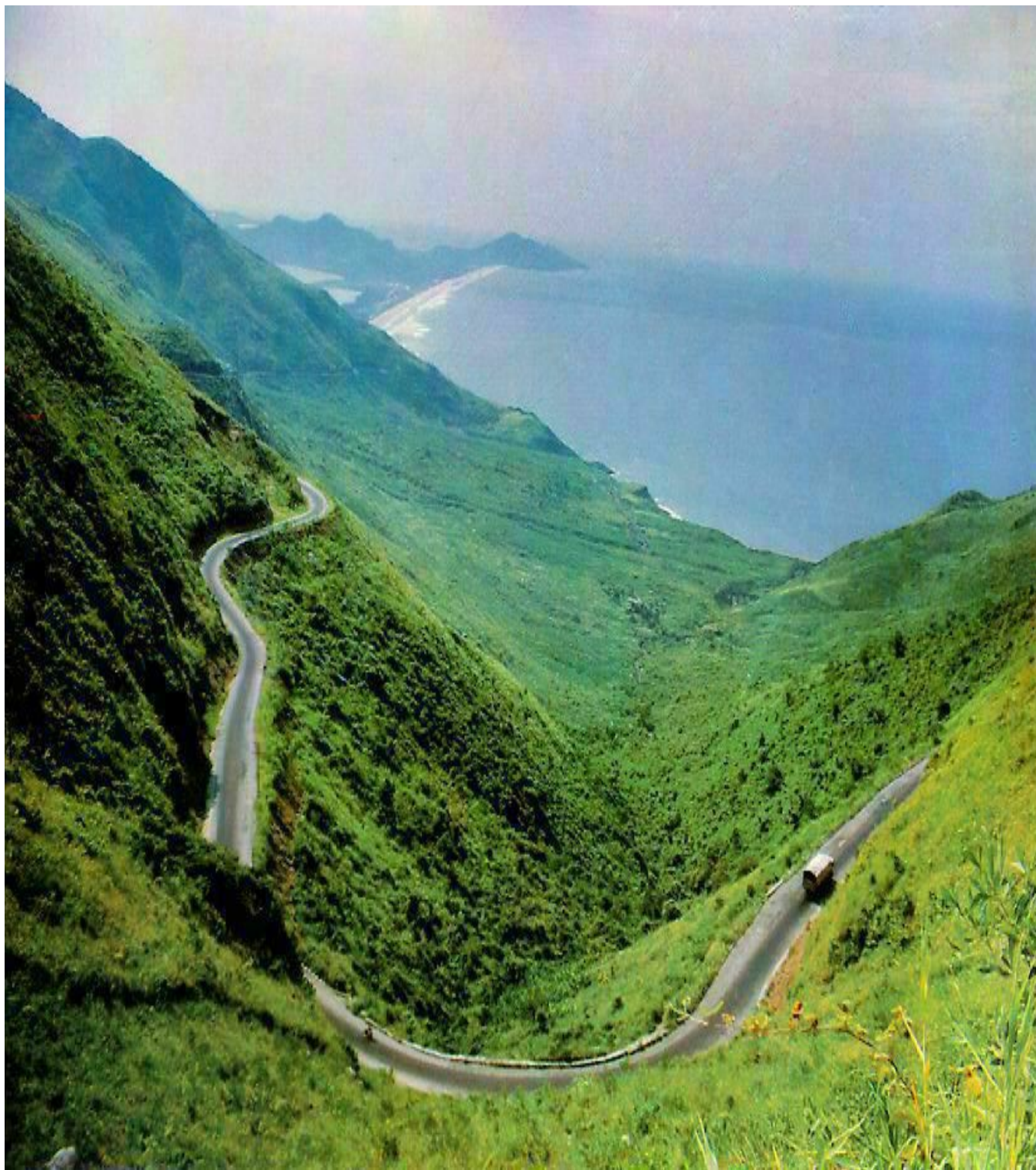

Trên đèo Pha Đin - Điện Biên

ĐỘC GIẢ TRANG LÊ
thutrang...@vmgmedia.vn
Theo Infonet

Đèo Hải Vân - Thiên hạ đệ nhất hùng quan

Đèo Hải Vân chênh vênh một bên là núi rừng, một bên là biển cả, đỉnh đèo mây phủ quanh năm nên còn được gọi là “đèo Mây”. Trong Phủ Biên tạp lục, Lê Quý Đôn từng nhận xét: Hải Vân dưới sát bờ biển, trên chọc từng mây là giới hạn của hai xứ Thuận Hóa và Quảng Nam. Trước đây, vào thế kỷ 13, vùng đất này thuộc về 2 châu Ô, Rí của vương quốc Chăm-pa, được vua Chăm-pa là Chế Mân cắt làm sớ lễ cầu hôn công chúa Huyền Trân đời Trần. Ngay trên đỉnh đèo, dấu vết tiền nhân vẫn còn để lại: những cửa đèo và thành lũy

đắp ngang. Cửa trông về phủ Thừa Thiên đề ba chữ “Hải Vân Quan”, cửa trông xuống Quảng Nam đề “Thiên hạ đệ nhất hùng quan” (đây là từ đề tặng của vua Lê Thánh Tông khi dừng chân ngắm cảnh nơi này).

Trên con đường xuyên Việt qua dải đất miền Trung đầy nắng gió, đèo Hải Vân lâu nay đã trở thành nơi thường ngoạn lý tưởng của du khách vào Nam, ra Bắc. Từ Đà Nẵng theo quốc lộ 1A về phía bắc, sau khi qua vùng Nam Ô, du khách bắt đầu lên đèo Hải Vân. Đường đèo quanh co, khúc khuỷu men theo triền núi, uốn lượn như dải lụa vắt ngang giữa trời mây. Gió như đàn ngựa giông ruổi dậm trường, mây như từ trên trời tuôn xuống. Có những lúc mây nhiều che phủ cả đoạn đèo, quán quýt níu lấy chân du khách làm bước chân người đến đây như lạc vào cõi nào khác lạ, huyền ảo khói sương. Cũng từ đây, vào những ngày đẹp trời, du khách có thể thấy rõ toàn cảnh thành phố Đà Nẵng, Cảng Tiên Sa - Bán đảo Sơn Trà, Cù Lao Chàm... và những bãi cát vàng chạy dài ôm lấy mặt nước bao la trong xanh của biển.

Những gì thiên nhiên ban tặng, qua thời gian và qua bàn tay con người, sẽ trở thành những giá trị nhân văn. Đến Hải Vân là đến với nơi giao thoa giữa hai vùng đất, là thỏa mãn tâm lý chiếm lĩnh đỉnh cao, hòa mình trong âm vọng sử thi của bao dấu chân người Việt xưa đi mở cõi, bồi hồi thương nhớ quá khứ thắm sâu của khúc ruột miền Trung.

Theo VNTourism